

«In Memoriam»

JOSEP CORNUDELLA I CAPDEVILA (1895-1985)

Amb data del 6 de desembre de 1985 morí a Barcelona Josep Cornudella i Capdevila, exactament als 90 anys d'edat, després d'una vida d'activitat intensa dedicada a l'estudi i al conreu de la medicina.

Nasqué a Juneda (Lleida) el 1895, traslladant-se a Barcelona per efectuar els estudis de la Facultat i prosseguir aquí la seva vida professional. En aquest sentit la seva activitat està íntimament lligada a la vida de l'Hospital de Sant Pau, en el que va entrar-hi l'any 1920 formant part del Servei del Dr. Freixas que fou un dels primers que es traslladà procedent de l'antic Hospital de la Santa Creu.

En el servei de Freixas dominaven els malalts tuberculosos i Cornudella es dedicà intensament a la seva cura i tractament, fent-se ben aviat un gran nom dins de l'especialitat. Al morir Freixas, l'any 1933, fou designat cap del Servei i, finalment, president del Cos Facultatiu, en quin alt càrrec fou jubilat l'any 1965. Destacà com un dels grans tisiòlegs del seu temps, tant pels seus nombrosos estudis i treballs, com per les intervencions en els congressos i centres acadèmics de l'especialitat. Els treballs sumen 120 i 10 els llibres publicats de caràcter científic, als que s'han d'afegir d'altres de caràcter històric i literari, com són la biografia de Lluís Sayé i la de Jacint Reventós, així com la "Història de l'Hospital de St. Pau", magníficament editada per G. Gili l'any 1971.

Poc després de l'aparició de l'estreptomicina, el mateix 1945, Cornudella fou un dels primers tisiòlegs que tingué ocasió de

comprobar els seus sorprenents resultats, i en un moment en què gairebé tothom era escèptic sobre l'eficàcia de les noves drogues, Cornudella ja les emprava pròdigament amb perfecta consciència dels seus extraordinaris efectes, el què li valgué notòries curacions en casos desesperats. I tan gran fou el seu convenciment, que molt aviat feu canviar el nom del seu Servei, que passà a ser de "Neumologia", anticipant-se a tots els demés.

L'any 1973 fou elegit membre numerari de la Reial Acadèmia, en la que desenvolupà una tasca important, ja que prompte, baix la presidència de Pere Domingo, s'incorporà a la Directiva i com a bibliotecari procedí a l'ordenació i catalogació segons les normes internacionals dels volums més antics, des dels incunables fins als llibres del segle XIX, que encara estan pendents de ser-ho, esperant a un nou bibliotecari que pugui substituir-lo.

Finalment hem de fer referència a les seves altes qualitats humanes, la seva plena dedicació al proïsme i el gran amor a la seva terra, el que es traduí en una intervenció intensa en nombroses obres de cooperativisme d'ajut a metges necessitats, a jubilats i a vídues, al foment de tot quan es refereix al foment de la literatura catalana —en uns moments en què no estava permesa i era perseguida— i de molts centres culturals.

Amb Cornudella, l'Acadèmia ha perdut un membre molt important, i el nostre país un ciutadà de primer ordre.